

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LIIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

improbat, ut ga lege phibitus iuxta l. nec vl
 hñdatis. Et ex eo, q quis ef
 & cū mala fide, titulus nō
 nec haberet pro nō titulo, quini-
 mōdus effer titulus fufficiens ad excludēdā petitionē
 hñdatis, & hoc q quis emiffet rem fingulārē hñre
 ut voluit glo. not. in fi. verb. in d. l. 2. C. de peti.
 cū qua Azo. Iaco. Butri. & ceteri doct. p tran-
 ſmittunt, & gl. magna in fi. ver. in l. et. si. quis
 hñdatis, hñd. & e gl. magna in d. l. nec vllā s. oibus
 nec eſt regula infallibilis, q contra eū, qui emit
 fingulārē hereditariā ſine bona, ſine mala fide,
 nec pot agi petitione hereditatis, dūmo-
 dus ſit validus, & ordinatus ad habendū ius in
 re, ut per Bal. in l. cogi in penult. col. C. de peti.
 ut vult gl. in d. l. 2. & in d. l. si q ſciens, quāvis in
 errore vniuerſali, & hereditatis diſtinguat iter em-
 ptoe bona fidei, & malæ fidei, vt habet in d. l. 2. Si ve-
 ritas eſt inualid, vt q haberet p nō titulo, tūc
 nō debet dare petitione hereditatis, ſine eſſet vniuerſi-
 tas ſingularis, q ſiſſet vedita, vt i. d. l. nec vllā
 glo. cū noſtro Petrus ante motā controuerſiā
 contra fingulārē hereditariā, & ſic illam habuit
 titulo nō dō, & nō reprobo, ergo contra eū non
 pot agi petitione hereditatis, ſine ipſe ſciuerit ſe
 contra hereditatis dictā dominæ Agnetis, ſine
 agnouit ſic ſine in bona, ſine in mala fide ſue-
 reſpondit, quod debet intentari, & compe-
 ſcitur. Melchior iunior aduerſus dictū Petrū
 petit, ut remedium rei vendicationis, quod
 dicitur, vt domino aduerſus poſſeſſorē rei ſin-
 gularis hereditariæ, quando illam habuit ex titulo
 nō dō, cum mala fide, vt in l. 2. in ſi. iuncta gl. &
 glo. C. de pet. here. Et ex his apparet reſponſum
 quod poſſent in contrarium adduci. Laus Deo.

SUMMARY M.

In iſtis in teſtamento poſt mortem teſtatoris poſſeſſionē
 bona, quæ defunctus poſſidebat, propria auctoritate ingre-
 di, & pcedere poteſt, & in illa debet manu teneri ex re-
 ſponſo gl. de edic. diui adri. tollen.
 In l. 2. C. de edic. diui adri. tollen. heredi ſcripto da-
 mo modo, ut de nouo in bonorum hereditatis poſſeſſionem
 accipiat, ſed etiam, vt in poſſeſſione iam apprehenſa forte p-
 ceſſante conſeruetur.
 Breuio d. l. 2. quis ſit legitimus contra dictor.
 In iſtis in teſtamento poſt mortem teſtatoris poſſeſſionē
 bona, quæ defunctus poſſidebat, propria auctoritate ingre-
 di, & pcedere poteſt, & in illa debet manu teneri ex re-
 ſponſo gl. de edic. diui adri. tollen.
 In l. 2. C. de edic. diui adri. tollen. heredi ſcripto da-
 mo modo, ut de nouo in bonorum hereditatis poſſeſſionem
 accipiat, ſed etiam, vt in poſſeſſione iam apprehenſa forte p-
 ceſſante conſeruetur.
 Breuio d. l. 2. quis ſit legitimus contra dictor.
 In iſtis in teſtamento poſt mortem teſtatoris poſſeſſionē
 bona, quæ defunctus poſſidebat, propria auctoritate ingre-
 di, & pcedere poteſt, & in illa debet manu teneri ex re-
 ſponſo gl. de edic. diui adri. tollen.
 In l. 2. C. de edic. diui adri. tollen. heredi ſcripto da-
 mo modo, ut de nouo in bonorum hereditatis poſſeſſionem
 accipiat, ſed etiam, vt in poſſeſſione iam apprehenſa forte p-
 ceſſante conſeruetur.
 Breuio d. l. 2. quis ſit legitimus contra dictor.

- 17 Legitimus dicitur ad famam reſtitutus.
- 18 In eo tamen aliqua adhuc infamia remanet.
- 19 Et maxime in nato ex adulterio, & nefario coitu.
- 20 Legitimi in emphyteoſi eccleſiaſtica, & in ſeudo ſuccedere nequeunt.
- 21 In remedio l. fi. C. de edic. diui adri. toll. cōtra heredem ſcriptum in teſtamento fratris de inofficioſo non poteſt opponi, nec q ſit inſtituta turpis perſona.
- 22 Frater, turpi perſona a fratre inſtituta, non dicit teſtamentum inofficioſum, ſi fuiſſet aliquis ſubſtitutus vulgariter.
- 23 Cohæres per ius accreſcendi admittitur contra, vel ſaltem præter mentem teſtatoris.
- 24 Poſſeſſionis apprehenſio illarum rerum, quas alter prius iuſto titulo poſſidebat, non valet, neque præiudicat, eo non citato.
- 25 Bannitus per ſententiam, vel reſcriptum reſtitutus habetur etiā pro bannito, & impuñe offendi poteſt, donec de libro bannito- rum cancellatus non ſit. Contra num. 27.
- 26 Et q bannitus, q ſuit abſolut, debeat realiter cācellari ad hoc, vt abſolutio illi proſit, & q ſimplex abſolutio ſufficiat num. 35.
- 26 Legatus ſolus in arduis, & atrocioribus non diſponit: ſolus ta- men cognoscit de cauſis omnibus etiam grauibz nu. 38. Et ibi quomodo prius dictum intelligatur.
- 27 Bannum, omniſq; eius effectus ex ſola gratia, vel ſententia tol- litur etiam abſque cancellatione reali.
- 28 Inſtrumenta incamerata, & in archiuo publico poſita notoria inducunt.
- 29 Pacis conuentio, vt banniti de banno cancellari debeant, adim- pletur per ſolam ſententiam, & declarationem ſuperioris, quā uis actualiter non fuerint cancellati.
- 30 Bannitus ſoluens condemnationem ipſo iure liberatur, etiam ſi realiter non ſit cancellatus.
- 31 Inſtrumentum nullū non venit appellatione publici inſtrumēti.
- 32 Bannitum occidens puniunt de homicidio, ſi bannum eſſet nullū, & occidens hoc ſcire debuiffet.
- 33 Offendens rebannit ſed nondum cancellatū, an excuſetur à pena.
- 34 Bannit publicè, & manifeſtè à ſupiore tollerari eſt tui abſq; alio ſaluoconductu, & cancellatione, vt nequeat impuñe offendi.
- 36 Legatus omnes cauſas provincie etiam graues ſolus cognoscit, & determinat, & num. 38.
- 37 Bannitū eſſe abſolutum, ſed nondum cancellatum quid operetur.
- 38 Legatus de latere in provincia ſolus abſque conſenſu alterius bā- nitum poteſt rebannire.
- 39 Bannitū rebannire ſine p gratiā, ſine p ſententiā ad quem ſpectet.
- 40 Heredi inſtituto licitum eſt bonorum defuncti poſſeſſionem in- gredi, illaque tenere.
- 41 Fidei commiſſarius de manu heredis granati, & non propria au- thoritate capere debet.
- 42 Niſi poſt euentum conditionis hæres granatus in mora fuiſſet.

E P I T O M E.

HAERES ſcriptus in teſtamento non abſolito, nec cācellato ex remedio l. fi. C. de edic. diui adri. tol. poſſeſſionem bonorum, quæ teſtator mortis tempo- re tenuit, atque poſſedit, eſt omnino immitēdus, aut ſi in poſſeſſione ſit, eſt in illa confirmandus, & manu tenendus, non obſtante quacunq; exceptione nulli- tatis, ſeu inualiditatis teſtamenti, aut incapacitatis he- redis ſcriptis, ſeu alia concernente cauſam petitorij.

CONSILIVM LIIII.

AD FAVOREM dominæ Franciſcæ in teſtamento Nicolai heredis inſtitutæ, contra ſorores olim domini Nicolai, in primis fa- cit, q præſatus Nicolaus teſtator tempore eius mor- tis, & ante poſſedit poſſeſſionem, & bona, de quibus agitur, vt dicitur probatū eſſe, & ergo licitum fuit dic- tæ dominæ Franciſcæ heredi inſtitutæ in teſtamen- to dicti Nicolai poſt mortem teſtatoris ingredi, & apprehendere poſſeſſionem dictorum bonorum propria auctoritate, & abſque licentia, & auctoritate

alicuius iudicis, & citatione alicuius personæ l. cum heredes in prin. & ibi Bar. Ale. & alij ff. de acquir. pos. sess. l. j. §. seuola ff. si quis test. lib. esse iuss. fuerit & ita p. fata domina Francisca à die mortis dicti Nicolai tanquā heres illius tenuit, & possedit dicta bona titulo p. h. de, prout præsumi debet, ar. l. quādā mulier cū ibi no. ff. de rei vend. Quare ipsa heres instituta à dicto Nicolao in testō non abilito, non vitiato, nec cācellato debet manuteneri, cōfirmari, ac defendi in possessione dictōrū bonorum ex remedio l. si. C. de edic. diui adr. toll. ¶ q. datur hīdi scripto, nedū vt inducatur in possessione bonōrū hereditariōrū de nouo, sed ē vt p. firmet in possessione illorū, quā heres scriptus pri⁹ habebat, & quā antea forte apprehēderat auctoritate propria, vt voluit Cyn. & Bar. in d. l. si. & ibi Ale. in si. verb. & cōmuniter sequunt alij ibi: habetur per Bal. i. addit. ad Specul. in tit. de testamen. in vers. an semel, quamuis lo. And. in add. ibi in §. pen. in vers. q. si i. diē contrarium videatur voluisse: Vnde cum præfatus Nicolaus testator ante ei⁹ mortem, & mortis tēpore possederit dicta bona, & post illius mortem domina Francisca tanquā heres instituta ab ipso tenuerit, & bona illa possederit, sequitur, q. non obstantibus quibusq. deductis per sorores dicti Nicolai ipsa domina Francisca ex remedio d. l. si. a. est confirmanda in possessione dictōrū bonorum: & in casu, quo ipsa non reperiretur, nec esset in possessione illorum, est in eam immittenda, & inducenda, ex quo ostēdit testamentū non abilitum, nec cancellatum, vt in d. l. si. & sorores, quæ prætendunt ius habere in dictis bonis, nō dicunt esse legitimæ contradictrices ad impediendū remediū d. l. si. quod dat, vt dixi, nedū ad inducendū heredē scriptum in possessionem bonorum, sed ē ad illum confirmandum in possessione bonorum: ¶ Ad hoc enim, vt legitimæ contradictrices cēterentur, necesse fuisset probare, q. tēpore mortis, & in vita dicti Nicolai possederint, vel q. haberent similem titulū cum ipsa domina Francisca, vt q. ostenderent se vna cum illa fuisse heredes institutas in testō dicti Nicolai, vel ab ipso Nicolao solas fuisse institutas heredes in alio testamento, vt habetur per Bar. & Alexan. & alios magis communiter doctō. in d. l. si. ¶ Et quamuis p. f. a. sorores allegarent se fuisse institutas heredes ab alio hoc est à Petro earum patre in testamento suo, tamen propter hoc non censentur legitimæ contradictrices, quia ipsa domina Francisca contra ipsas debeat obtinere in remedio d. l. si. quoniam non dicuntur allegare similem titulū, put doct. in d. l. si. intelligunt de simili titulo, pueniente, & causato ab eodē testatore, q. tēpore mortis bona possidebat, & non à diuersis, vt ibi per Bar. Ale. & alios: item quia ipsæ sorores ante mortē, & tēpore mortis Nicolai nō erāt in possessione dictōrū bonorū, sed illa possedit dictus Nicolaus: Nā, vt inquit Bal. i. addit. ad Specul. in tit. de testam. in vers. sed pone, & c. ad hoc vt in remedio d. l. si. q. si sit legitimus contradictror, & excludat ius agentis, requiritur, q. ipse habeat ius superius, vel equalē ius superius, vt quia habeat possessionem, vel titulū causatos in vita testatoris: ius autem par, siue æquale, vt quia habeat similem titulū titulo heredis scripti: ergo in casu nostro dictæ sorores, quæ volunt venire ex alio titulo, non possunt impedire dictā dominā Francisca in dicto remedio, & p. fertim, q. dictæ sorores volūt admitti ex quadā substitutione fideicommissaria facta, seu inducta ex prohibitione alienationis, de qua i. testō d. olim Petri de Bergamo earū patris: ¶ & in remedio d. l. si. semper p. ferri debet institut⁹ substituto, vt ē tex. i. l. j. C. de edic. diui Adria. toll. q. quamdiu locus est institutioni, substitutus non admittitur l. quamdiu ff. de acquir. hered. & etiam in

fra dicitur. Et dicit Salic. in d. l. si. in §. col. vltima casu, q. ille, qui contra heredē in testamento institutum, & possessionē habere facio, seu p. f. a. d. i. talis dicitur esse legitim⁹ contradictror, & c. & hoc est de mente aliorū scribentū ibi. Sed ipsæ sorores titulum, seu possessionē non prætendunt habere, nec habuerunt factō dicti Nicolai testamentum, go non possunt impedire dictā dominā Francisca heredē, quin ipsa teneat, & possideat dicta bona ditaria, q. tempore mortis, & ante possessionē dicti Nicolai testatoris: ¶ Nā quoad possessionem non uo acquirendam, seu retinendam semper præsumitur q. probantur possessa fuisse per testatorem tempore mortis ipsius testatoris, ceteris oibus, qui p. f. a. quodēque ius in illis bonis l. si. & ibi Bar. & c. non nemine contradictror, C. de edic. diui. A. d. r. non enim defunctus tēpore mortis bona tenebat, fidebat, heres, qui succedit in eius locū, & ceteram nam representat, vt in auct. de iur. iur. à m. in prin. quoad illorum possessionem est ostēdus propter representationem p. f. a. defuncti, ut ipse heres facit. Et ideo heres impediri nō potest, sit immittendus, seu tuendus in possessione bonorum reditatis, non obitante quacūq. exceptio, p. f. a. nente causam petitorij, q. altiorē requiritur remediū: Quapropter ¶ contra heredem non admittitur exceptio incapacitatis, vt q. sit turpis persona, l. si legitimus, vel alia similis, vt ē tex. cum ibi no. in l. de edic. diui Adr. toll. vbi & si allegetur testatoris ratiōne præteritionis filij, seu inchoatum ratione exheredationis, vel quia fuerit iniuncta turpis persona, quo casu frater agit de inofficio mortui, tunc fratres, & l. fratris, & ibi no. C. de inofficio, ad hunc hares institutus immittendus est in possessionē, & si iam est immisus, vel repositus in possessionē, illa est tuendus, & cōfirmandus, vt ibi, iun. ad d. l. duxi, ¶ Et q. multa opponuntur pro p. f. a. dicti Nicolai ad excludendā dictā dominā Francisca hīdem institutā, quæ primo aspectu qualiter stringere, ideo de singulis breuiter est, an concludant necessariō ad fauorem bonorū primis opponitur contra testamentum Nicolai testatoris, illud nullum fuisse, & inualidum, ex eo p. f. a. laus testator tempore testamenti erat bannitus, & bellis ciuitatis Bononiæ, & talis, qui impune potest offendi: ¶ vnde ob hoc dicitur fuisse inuicatus & dicimus de depporato, vt in l. eius q. cū no. l. de p. f. a. qui ē de bonis postea acquisitis testatoris, vt no. per glo. in d. l. eius q. & est tex. in l. 2. C. de bono p. f. a. profcript. Bannitus enim, cuius bona sunt publicæ, & q. impune offendi pōt, exparatur depporatus, & bet per Bal. in l. j. C. de hered. instit. & l. si. q. no. ius patro. potest. solui. in §. relegan. per glo. ¶ huic obiectioni primo respondetur, q. scriptū in se omni contra heredem institutū, & scriptū in se ad excludendū ipsum à remedio d. l. si. C. de edic. diui. Adr. toll. quod dicitur esse merum possessionem, & si nullum, & inualidum, hoc concernit mortem huius possessorij, sed petitorij, & ideo hec exceptio debet referuari i. alio iudicio plenario, & ostendat vt est tex. in l. secunda, vbi casus, & ibi plenē habet iuncta l. final. C. de edic. diui Adria. toll. ¶ Secundo respondetur, q. dictus Nicolaus condidit testamentum eo tēpore, quo nō erat bannitus, sed iam liberatus, & restitutus per sententiā Reuerend⁹ ni Legati, quæ restitutio sibi cōcessa ex gratia

ficioſo , tum quia turpes perſonę , & notatę aliquali
16 infamia facti , vt per gl. ibi , ꝛ tūc quai illa non crant
agnatꝫ iplius Nicolai , fed ſolum cognatæ , ex quo nō
erant cognitæ à iure ciuili , fed ſolum à iure naturali ,
cum enim natura nō eſſent legitime , fed ex coitu adul
terino , & illicito , ſolum poterant dici cognatæ , & nō
agnatæ , arg. tex. in §. fi. Inſti. de legit. agnat. tutel. cum
ſimilibus ibi no. & per Bar. in l. reuelas ff. de capi. dimi.
17 Et quauis forte ipſe ſorores fuillegitimataz , ꝛ
& per legitimatiomem factum de voluntate patris fui
poſſent dici reſtitutę ad famam per ea , quę voluit Pa.
de Caſt. in confi. 454. in 3. colum. in jlib. & Alexan. in
conf. 2. in 9. col. in j. vol. c. cum Vintonenſis de electio.
Bal. in Imperialis §. iraꝗ. C. de nuptijs per illum text.
18 & ibi Sal. l. 4. & ibi Pau. de Caſtr. Cad. Tertul. ꝛ tamen
per legitimatiomem in torum nō fuit ſublata faltem
illa leuiſ nota , & macula infamię , quę nullo modo
deleri poteſt , ex quo in mero , & ſolo facto conſiſtit ,
& ꝛ opinione ſola grauium , & honeſtorum virorum
quę de per ſe eſt ſufficiens ad excludendum fratrem,
ſeu ſororem ab agendo de inofficioſo teſtamento , ſi
cur eſt ſufficiens ad dicendum de inofficioſo , quādo
eſſet inſtituta perſona laborans tali leui macula , vt
eſt tex. cum gl. in verb. infamię in d. l. fratres . Nam (vt
dixi) licet per legitimatiomem baſtardi , & ſpurij dica
tur ſublata infamia iuris , ſeu facti , non tamen dici
tur ſublata illa leuiſ macula infamię , vt de ſe pater , &
habetur per Alexan. in l. 3. in prin. colum. 2. ff. de liber. &
poſthum. & probatur ex ijs , quę voluit Paul. de Caſt.
in confi. 465. in 2. volum. incip. Mulier maritum : hoc
enim in mero facto conſiſtit , & propterea tolli non
poteſt , argument. in bello §. facta ff. de capt. & poſt.
lim. reueri. Preterea quamuiſ poſſet dici , q̄ per legiti
mationem filij ſimpliciter naturalis poſſit dici remo
ta , & ſublata illa infamia facti , vt volunt præalleger
19 doctor. ꝛ tamen non dicitur ſublata infamia facti ,
& illa macula , & nota infamię , quę erat , & eſt penes fi
lioſ natoſ ex adulterio , & nephario coitu , quia illa eſt
maior infamia , vnde tales non merentur dici , nec
nominari filij , vt in authen. ex complexu. C. deinceſt.
nupt. & ſito modo intelligantur alia , quę ſupra alle
gauĩ pro hac parte : & ita eſt de mente Angel. in diſ
putat. ſua incip. nobilis quidam genere in 2. dubio ,
& dicto. Anton. in c. venerabilem poſt medium
verſiculus eſt defectuſ , qui fil. ſunt legit. Hinc dixit
Bald. in cap. fina. in 2. column. de tranſlat. præla. quod
legitimatuſ etiam per reſcriptum principis imme
diatę aſſimilatur homini medicato à vulnere , cui re
manent ſemper cicatrices , & in Letiam C. de appell.
20 inquit , q̄ legitimatuſ eſt imago legitimorum , ꝛ vn
de propter illam maculam , & ſaltem leuem notam
infamię facti filij legitimati non poſſunt ſuccedere
in emphiteoſi eccleſiaſtica ; nec in feudo , vt in c. natu
rales cum glo. & ibi doct. ſi de feud. fuer. controuer.
in viib. feud. & habetur per Alex. Ioa. de Imol. & Ang.
gel. in d. lex facto ff. ad Trebel. & per Bald. & alioſ in
l. generaliter §. cum autem C. de inſtitu. & ſubſtitu.
ſub condi. fact. & not. in ca. innotuit de electione : Et
fic ex prædictis clare inferri poteſt , q̄ huiuſmodi ſo
roreſ nullo modo poſſunt venire ex hoc capite con
tra teſtamentum Nicolai . ꝛ Præterea , quanto reſpo
21 deri poteſt , ꝛ q̄ ad excludendam , & impediendam
dominam Franciſcam hæredem inſtitutā à poſſeſſio
ne bonorū , quę tenuit , & poſſedit Nicolaus teſtator
rpe mortis ſue , ſororeſ , quibus aliās de iure fortē poſ
ſet ſpectare hoc ius agendi de inoſti. teſt. pp. turpē
pſonā inſtitutā , nō poſſunt agere , nec dicere teſtim
in officioſo iur. nec allegare , q̄ in teſtamento fuerit inſti
tuta turpiſ perſona : quin hoc cōcertum cām petitorij ,
neq; pot. allegari in cā poſſeſſorij ad excludendū , ſeu

- impediendū heredē scriptum, quin ipse sit immittē
 dus, seu tuendus, aut confirmandus in possessione bo
 norū, quā tenuit, & possedit testator tēpore eius mor
 tis, ut probatur, in d.l. 2. C. de edic. di. adr. tol. tibi. in re
 medio illius tituli, & d.l. fin. eod. ti. nō admittitur ille,
 q. vellet, ut cōtradiCTOR, dicere, & allegare testamētū
 inofficiosum, sed quādo frater in testamēto instituit
 turpē personā, tūc fratribus, & sororibus succurritur
 per remediū agēdi de inofficioso d.l. 1. ff. de inoff. test.
 & d.l. fratris, & d.l. fratres cū si. C. eo. ti. ergo i calu no
 stro nō potest opponi de inofficioso, nec q. in testō
 fuerit instituta turpis psona: Hæc enim causa est tra
 ctāda, & cognoscēda de p. se in alio iudicio plenario,
 & ordinario, arg. eorum, quæ voluit Bar. in d.l. 2. & in
 d.l. si. ¶ Preterea & quinto posito etiā, sed nō cōces
 so, q. turpis persona esset instituta hæres in testamēto
 22 Nicolai, ¶ tamē ipfis sororibus nō potuit de iure cōpe
 tere ius agēdi, & dicēdi testamētum inofficiosum
 in terminis nostris, quia in testamēto Nicolaus fecit
 substitutionē, & ipsi do. Francisca heredi institutē sub
 stituit etiā vulgariter, ut patet in dicto testamento, ex
 go fratres, & sorores contra mentē, & volūtātē testa
 toris admitti nō debēt, ex quo adfunt alię plonę sub
 stitute, quæ venire possunt ex exp̄ssa volūtate, & mē
 te testatoris, ut in terminis volūt doct. cōmuniter in
 d.l. fratres, & facit tex. in arg. in l. vnica. §. pro secūdo,
 & in §. fin. autē aliqd cū si. C. de caduc. toll. ubi nō ad
 mittitur cohæres ad partē uacātē ex iure accrescēdi,
 donec sup̄est psona, quæ possit admitti ex substitū
 tione, & sic ex expressa volūtate, & mēte testatoris.
 23 ¶ quia cohæres, q. vult admitti pius accrescēdi, dicūt
 admitti cōtra, uel saltē p̄ter mentē testatoris, ut habet
 in l. si in testamēto in si. ff. de vulg. & pup. & ibi Bar. l. si
 titio §. iulian. & ibi Bar. Pau. de Cast. & alij ff. de leg. 2.
 & facit id, q. habetur in l. 1. & melius in l. 2. C. de here.
 insti. ¶ Vltimo dico, q. ex quo dicte sorores p̄pria
 24 auctoritate, uel saltem non citata dicta do. Francisca
 hærede instituta, quæ erat in possessione bonorū, &
 quæ immediatē possedit dicta bona post mortē Ni
 colai testatoris possessoris illorū bonorū, ingressę fue
 rūt illorū possessionē, talis apprehensio possessionis
 nihil valuit, & nō potuit præiudicare dictę heredi in
 stitute, arg. text. cū ibi no. in c. licet episcop. de p̄ben.
 in 6. vi. etiā est bona glo. l. meminerint. C. vnd. vi. &
 maxime stare dispositione statuti huius ciuitatis sub
 rubr. q. null. infra annū occupet & c. ¶ Tertio princi
 paliter opponitur pro parte dictarū sororum contra
 do. Francisca. q. Nicolaus semper fuit bannitus usq;
 25 ad mortem, & tanquā bannitus haberi debuit, ¶ tum
 quia de bāno non fuit, nec reperitur cancellatus per
 ea, quæ notab. uoluit Archi. i. c. olim de iniur. & dān.
 dat. Bar. in l. de atate. §. ex causa. ff. de interrog. actio.
 Bal. in l. nostrā in 1. col. C. de testam. cancellatio enim
 est illa, quæ tollit p̄cā, & infamiā bāni, Bart. in l. nō
 solum in si. verb. cū ibi not. per Alex. ff. de procu. bo
 nus tex. & ibi scriben. in l. pen. cum sim. ibi alleg. ff. de
 adulte. c. in audientia de senten. excom. & in c. p̄pen
 dimus eo. ti. ubi bannitus, qui nō reperitur cancellat.
 de libris bannitorum, potest impunē offendi, quāuis
 esset per sententiā, vel rescriptum restitutus, & reban
 nit. tū quia sententiā lata à Reueren. do. Legato super
 annulatione banni tāquā iniuste lati, & restitutione
 dicti Nicolai fuit nullius momēti, propterea quia nō
 potuit solus hoc facere, videlicet derogare statutis ci
 uitatis Bononiæ, & bānitū rebānire, cū istud sit de ar
 duis, & atrociorib; & ideo cōsensus regiminis, & M.
 D. Antianorū huius ciuitatis requirebatur, tū ex pro
 26 uisionibus ciuitatis Bononiæ, ¶ tū ex dispositione iu
 ris communis, p. ea, q. voluit glo. in summa. 18. distin.
 Abb. i. c. si de cōfir. vii. vel iniuri. & in c. si de offic. leg.

vbi legatus, qui alias potest solus in sua provincia
 cere statuta, in arduis, & atrocioribus non potest
 lus disponere: tum etiā quia ipse Nicolaus nō
 cellatus de libris bannitorū infra quatuor mēses
 dictæ provisiones ciuitatis Bononię, tum quia
 dictæ sorores Nicolai tēpore, quo fuit procul
 iudicatū per dictum Reuer. do. Legatum super
 tutione banni, nō fuerunt vocatę, nec citatę
 & ideo eius sententiā fuit ipso iure nulla ex
 tationis, arg. l. de vnoquoq. ff. de re iud. c. de
 ralis. §. ceterū eo. tit. & l. ea, quæ. C. quomodo
 iudex. ¶ Huic obiectioni potest respondēdi, q.
 27 ¶ quod ad effectū, ut tollatur bannū, & omnes
 fectus, videlicet infamia, & ut q. efficiat tēpore
 successibilis actiue, & passiue, & sic ut bannū
 restitutus, & offendi nō possit, de iure cōmuni
 cit, q. ex ḡra, vel de iustitia fuerit p̄super
 nitus in rei veritate, & verbaliter abiq; eo
 rit cancellatus actualiter de bāno, ut per Bar.
 neor. C. si seruus exportat. & in l. notrā Ceter.
 in 1. col. Bal. in addit. ad Spec. tit. de senten.
 na, & in l. emancipatione in si. C. de fid. insti.
 lius, & in individuo hoc voluit ipse Bal. in l. i.
 di. §. si ita cui. ff. de leg. 1. q. format quæstio
 terminis, q. si p̄ statuti ciuitatis causū sit
 ius bannū nō fuerit cancellatū, posse impune
 di, & si bannū nō fuerit cācellatū, tū per solū
 mentū positi in archiuo publico appar. & solū
 na in banno posita, seu bānitum fuisse ab
 beratū à banno, & ab omni p̄cā & c. quod dicitur
 poterit offendi, quia amplius nō dicitur bannū
 rali ter, ex quo apparet solutio, & liberatio, nec
 ctualiter, q. sublatā est omnis obligatio, & omne
 na; immo ex quo apparet p̄ instrumentū publicū
 archiuo publico positi de illius abolitione, & libe
 28 ratione, & sic res dicitur manifesta, & notoria, q.
 incamerata, & posita in archiuo publico in
 toriū, Roma. in cōsi. 350. in pen. col. ver. ceterū
 tur, q. illū offendens debet puniri, cū enim
 duæ scripturę in archiuo publico p̄tate p̄tate
 & illa, quę tendit ad liberationē, debet ar
 scripi. ff. de leg. 1. & arg. l. artianus. ff. de adu.
 c. ex literis de p̄ba. c. si extra de re iud. c. de
 Bal. in d. §. si ita cui, & sequit ibi Ang. & Reuer.
 lus in §. & quid si tantū. ff. de libe. & postu
 sione Bal. bene facit id, qd voluit Bar. in l. pen.
 in si. ff. de p̄ci. & sequit Ang. & lo. de Imol. in l. 1.
 29 de his, quæ intesta. de lent. ¶ q. si in capitulis p̄cā
 nentū fuit, q. banniti debet cācellari de banno, ut
 cit, q. verbo, pura per sententiā, vel declarationē
 rioris fuerint cancellati, quāuis facti, & actuali
 nō fuerint cācellati de libro bannitorū per
 l. emptor. §. si. & in l. nihil. ff. de adim. leg. 1. d. d. d.
 cit id, qd voluit Bal. in l. si creditoris C. de fidei
 q. si statuti disponat, q. banniti debeant rebanniti
 certos viros, si verbo, hoc est per declarationē
 bānitū fuerint rebanniti, sufficere dicitur, abiq;
 offendi, stante statuto, q. nō cancellati de banno
 actualiter fuerint cancellati: & ideo tales nō
 sint offendi: quia post rebannitionem bannū
 fuit inefficax, & amplius nō dicitur bannū
 opinionem Bal. in d. l. huiusmodi Ar. in l. si duo
 de acq. hare. dicit humaniorem esse, quāuis in
 iuris opinio cōtraria posset subsinere, & ideo in
 dicādo illā sequi debemus, arg. l. si seruū. §. sequi
 de ver. ob. l. leges. C. de legi. l. diuus. ff. de in iur.
 & facit ad p̄positū id, qd voluit lo. Andr. in d.
 Spec. in tit. de accus. §. sequi ver. quartū mem
 30 ¶ quod si bannitus soluit iure, quāuis nō fuerit
 exēptus, & liberatus ipso iure, quāuis nō fuerit

non poterit impunè offendi, quia verba
intelligenda quoad effectū, & ppter ea dixit Ang.
in d. l. i. §. q. si per statutu cautum sit, q. descriptus
numero bannitorū, vel registratus in libro banni-
noro possit impunè offendi, si bannitus fuerit abso-
lutus, & restitutus a bāno aduersus finiam bāni, & regi-
stratus, & descriptus illius, postea nō poterit offē-
deri, & ex quo est absolutus, & restitutus, & maximè
si mandatum fuisse, q. deberet de numero, & libro
registrari cācellari, nō dī quo ad effectū descriptus,
regulatur in numero bannitorū, q. illa verba descri-
bitur registratus nō sunt ita ruditer, & ad literā acci-
piendū intelligenda: & ita sequitur Aret. in d. l. si
Bar. in l. i. §. & parui ff. quod vi, aut clā, vbi dicit,
appellatum nullū nō venit appellatione instrui-
re publici, quamvis nō fuerit cancellatū, & dicit
alij Doc. in l. si ex lege cum nō ff. de adult.
q. quis occidit bannitum, cuius bannū erat nullū,
essentia non valebat, si occidens de hoc
habere notitiam, & scientiā, punitur occidēs
bannitū, non obstante statuto permittente bā-
no descriptus in figura banni impune posse oc-
cidere, & alij in vlt. parte statutorū in q. 33. arguit hinc
q. descriptus concludit, q. ille, qui soluit condē-
nationem, vel fuit absolutus, & liberatus a bāno per
superiorem dicitur amplius bannitus, quāvis nō
cancellatus de bāno, & ita tenent omnes
doctores, & illi sunt, qui voluerint contrariū. Ve-
nit tunc est, q. doc. omultum dubitant, An ille q.
rehabannitus, seu restitutus, qui nō erat
exclusus a poena, & cōmuniter voluit, q.
excluderetur a dolo, non autē a culpa, quia ipse
nō diligētia in perscrutādo, an ille esset rebā-
nitus per Bar. Alex. & omnes in d. l. pe. ff. de adulte.
re, clarē in terminis per Ang. & alios in d. l. si
in d. l. i. §. & per lo. An. in addi. ad Spec. in tit. de
iur. super rub. Si autē esset notariū, & manifestū
quod fuisse rebānitus, & absolutus a banno, quāvis
fuit cancellatus actualiter, tunc offensus cū nul-
lo circūlareretur ē a dolo, & posset puniri de occi-
dio, & de homicidio, & de homicidio, & nul-
lodo excluderetur, vt est de mēte doc. cōiter in d. l.
i. §. si ita cui, in d. l. i. §. duo, & etiā in d. l. pe. ff.
de adult. & habetur per Alex. in consi. 77. in volu. 3. vbi
examinat, & multa ponit ad propositū. Sed in ca-
sibus ex quo per finiam latā a Reueren. do. cū ma-
ximè cognitione notoriē cōstat ipsū Nico-
laus fuisse absolutum, & restitutum a banno, & bannū
fuit declarātū nullū cū mandato facto per Reuerē.
do. q. dicitur Nicolaus deberet cācellari de libris bā-
norum, & de sententia apparet in camera actorum,
q. de ea dicitur notoriē, & manifestē cōstare per su-
periores, & per ea, quae habentur in c. vestra, & c. si de
iur. & mulie. ergo sequitur, q. omni respectu
quod omnem effectum ipse dicitur rebānitus, &
quāvis a bāno, & ab omni ei⁹ effectū, absq. q. aliter
fuit cancellatus: & t. ad propositū optimè
debet sequi lo. de Ana. in c. sicut extra de iudais,
q. per Fel. in c. q. in ecclesiarum de constitu.
tione, & latē per Alex. qui plura ad hoc allegat
de pen. ff. de adult. in apost. ad Bar. vbi voluit, q. si bā-
nitus, & manifestē sit tolleratus a superiore
superiore, talis tolerātia absq. alio saluo conductu,
38 esse: t. Nam legatus de latere in sua prouincia habet

non possit impunè offendi, & offēdēs eū puniretur
vt aliū quēlibet offēdēs. ¶ Et quāvis aliqua videant
pdictis obstat, maximè id, quod voluit Bal. i. labeo
§. i. in fi. ff. de pact. dicēs, q. licet bānitus soluerit cōdē-
nationē, seu penā, tū nū sit cācellatus de bāno, adhuc
poterit impunè offendi, quia donec est descriptus in
bāno, ista appellatio bānitus semp sibi adest: & si du-
rat istud nomē appellatiuū, q. sit bānitus, durat ē oīs
eius effectus l. tutelae ff. de capit. dimi. & ita dicit tene-
re Guliel. & iō fm Bal. ibi debes eē cautus, vt facta so-
lutione, seu liberatione, facias eū cancellari de libris
bannitorū; q. in casu pposito factū nō est, ergo & c. &
ita sequit Alex. in cōsi. 114. in j. vol. & refert, multūq;
35 cōmēdat in d. l. hmoi §. si ita cui, t. fm ipsum Alex.
in d. l. si ita cui, super hoc distinguendū, & cōsiderādū
est, q. aut quis verbaliter fuit cācellatus de bāno a su-
periore, & ab hēnte potestātē cācellādī, seu liberandi
bannitū, videlicet a superiore, vel iudice, q. suā finiam
absoluerit, & liberasset bannitū, & mādasset illū dēre
cancellari; & tunc sufficit verbalis cancellatio, seu
simplex absolutio, & liberatio, absq. q. fuerit actuali-
ter, & de facto cācellatus, quoad hūc effectū, vt nō di-
catur amplius bānitus, & quoad hoc, vt dicatur tota-
liter exemptus a bāno, vt colligitur ex ijs, quae supra
adducta fuerūt. At si nō fuisse absolutus, nec libera-
tus a superiore, sed simpliciter per factum banniti dice-
retur liberatus, puta per solutionē condemnationis,
& poene, tunc procedat id, quod voluit Bald. in d. l. la-
beo, & id, quod voluit Alex. in consi. 114. in j. vol. quia
isto casu requiretur, & erit necessaria etiam cancella-
tio actualis: ita expresse voluit Alex. in d. l. huiusmo-
di. §. si ita cui, cuius dicta nō possent melius facere ad
propositum nostrū, cū Nicolaus causā cognita fue-
rit liberatus, & absolutus per sententiā Reueren. do.
Legati, qui iudicialiter cognoscēdo mandauit etiam
illū debere cancellari, & qui solus de hoc potuit co-
gnoscere, t. cū de omnibus causis prouinciā ipse, &
36 auditores sui de eius mādato possint cognoscere, &
determinare oēs causas graues, & maximi momenti
vt in c. j. & in c. excommunicatis cum gl. de offic. leg.
& ibi plenē habetur in c. si de confis. vi. vel inuti. & p.
Host. in sum. in ti. de offi. leg. in §. quod p. tinet & c. Et
p. Spec. in ti. de leg. in §. superest videre, & infra statim
dicet. ¶ Nō obstat adducta superius, videlicet tex. in
d. c. in audientia, & in d. c. per pēdimus de sen. ex com.
& Bar. in d. l. de atate. §. ex causā. ff. de interrog. act. cū
si allegatis p. Albe. ad ppositū in d. q. 73. in vlt. part. sta-
tu. & p. Alex. in d. cōsi. 114. cū si. §. alleg. t. q. oia illa, &
37 alia, quae in simili possent allegari, procedunt quoad
effectū dūtaxat excusandi offēdētē bānitus nō cā-
cellatū, q. aliqñ, & magis regulariter offēdēs illū, q.
nōdū erat cācellatus de banno, dicitur hīc iustā cām
ignorantiae, vt nō puniatur de dolo, & de homicidio,
quāvis magis regulariter sit puniendus de culpa arbi-
trio iudicis, ex quo nō dicitur vsus diligētia illa, qua
vti debebat in perquirēdo, an esse bānitus, & an bānū
esset remissum, fm quod dicunt doc. in d. l. i. §. duo, &
latius adduxi §. Sed quoad effectū, vt quis dicatur re-
bannitus, & totaliter quoad oēm effectū a banno li-
beratus, non requiritur cācellatio actualis per prae-
dicta, vt expresse est de mēte Ale. in d. consi. 77. in 3. vo.
& maximè quādo per superiorem, & iudicē habētē po-
testatē fuerit liberatus causā cognita, & mediātē sen-
tentia liberatoria: & tāto magis si sententia reperitur
incamerata, & in publico archiuo posita per ea, quae
plenē iam adducta fuerunt. ¶ Nō obstat, q. senten-
tia Reueren. domini nō valuit, & fuit ipso iure nulla,
quia solus non pōt rebannire, nec tollere statuta, nec
illis derogare per §. dicta: quia respōdetur hoc falsum
38 esse: t. Nam legatus de latere in sua prouincia habet

potestatem cognoscendi de omnibus causis ēt arduis, & criminis abiq; consensu alterius, exceptis his causis, q̄ sedi Apostolicæ specialiter sunt reseruatæ, vt est tex. cum gl. & ibi doc. oēs in c. quod translationē, & in c. excommunicatis, vbi bona gl. de offi. leg. & habetur per hostien. in summa de offi. leg. in §. quod pertinet, per Spec. in ti. de legato §. superest videre, in versi. tu dic, qui dicit, q̄ legatus potest cognoscere per viā querele, & recursus de omni q̄one, & de qualibet cā, omisso quolibet alio ordinario c. si. extra de foro cō per. & in d. c. j. Nam ipse legatus habet plenissimam iurisdictionem, & maius imperium omnibus alijs post principem, & Papam, vt ibi per Specu. in d. §. superest videre, & in §. nunc ostendendum vers. legatus igitur eo. tit. Ad quem enim volumus dicere, q̄ spectauerit cognoscere, & diffinire de huiusmodi cā, videlicet an recte, & rite dictus Nicolaus fuerit bannitus: an ad dominum potestatem Bononię, vel ad dominos Antianos, seu dominos Quadraginta de regimine, qui di dicuntur habere iurisdictionem cognoscendi, & terminandi ordine iudicio seruatō? profectō qui ita diceret, summo opere erraret, cum ipse Reuerendiss. Legatus habeat solus in cognoscendo oēs, & quascūq; causas etiam graues maiorem iurisdictionem, quā quilibet alius iudex, & magistratus huius ciuitatis, ēt si iurisdictiones omnium magistratum simul iungeretur, quoad procedendum, & cognoscendum in causis: is enim dicitur habere plenissimam iurisdictionē, & maius imperium omnibus alijs post principē, vt dixit Spec. in locis præallegat. & ad propositū est doctrina Bar. in l. omnes. ff. de re milita. qui dixit, q̄ ad potestatem, & alios magistratus ciuitatis non spectat rebānre bannitos, sed ad superiorē: Sed Reuerend. Legatus est superior, ergo & c. Fateor tamen, q̄ propter situta, & prouisiones huius ciuitatis, si ipse Reuerend. do. Legatus vellet solus ex gratia redimere, & absolueret bannitos à banno, vel solus vellet tollere, & corrigere statuta huius ciuitatis, q̄ ipse solus nō posset, nisi accedente cōsensu magnificorum dominorum Antianorum, & dominorum Quadraginta: qm̄ in arduis solus ipse nō potest facere statuta, nec illa corrigere, vt habetur per dominū Abb. in d. c. si. de offi. leg. & melius in c. si. de confir. vi. vel innur. cum simili lib. supra alleg. Sed nos non sumus in hoc casu, quia Reuerendiss. do. Legatus non absoluit, nec exemit dictum Nicolaum de banno ex gratia, sed procedēdo de iustitia, & causa cognita per viā iudicij, & processus: quod de iure sibi permīssum est vt supra, quo casu differentia maxima est, an quis absoluitur, seu à banno eximatur de gratia, an de iustitia, vt de per se clarū est, & h̄ per Bal. lmo. & alios in l. si. alieni. §. in extraneis ff. de hered. insti. & per Bar. in l. nō solum §. si. in fi. verb. ff. de procur. & probatur arg. tex. in l. non oēs. §. penul. iuncto. §. si. ff. de re milit. & in terminis habetur per Bal. in l. si. in fi. 3. col. post Bar. ibi C. de senten. pass. in vers. cōtra oppono & c. ¶ Præterea videmus, q̄ quilibet iudex, qui potest cognoscere de crimine, potest dare fidantiam, & securitatem bannito veniēdi ad ciuitatem, vt per Bart. in l. is qui reus, in penultima col. ff. de pub. iudi. & in l. ambitio in 3. col. ff. de decretis ab ord. faciendis vbi ēt dicit, q̄ rebannire bannitos ciuitatis ex gratia non spectat ad eos, qui habent liberum arbitrium super bono, & pacifico statu ciuitatis: faciunt etiam no. per Bar. & ibi Alex. in l. relegati. ff. de poenis, vbi differentia est, an detur licētia ex gratia ipsi bannitis reuertendi, & stadi in ciuitate, & tunc nō quilibet iudex, sed solus superior ciuitatis hoc facit, an detur licētia reuertendi ad effectū, vt procedi possit iudicialiter, & cognoscendi de crimine, & tūc potest hoc facere ille iudex, ad quem spectat cognitio crimi-

nis: & sic ex prædictis apparet, q̄ valuit ista Rescriptio. Legati super hoc. ¶ Non obstat, q̄ ex quo Nicolaus nō fuit cancellatus de banno infra quatuor mēses à die late finit, ideo nō dicitur rebannitus: quia tibi potest prodesse, vt in prouisione, & de re iustitiae Bononię cauetur, quia tñdetur, q̄ illud potest, & habet locum, quādo ex gratia, & prouisione prioris quis esset rebannitus, & exemptus à banno: & ita propriē loquitur dicta prouisio. Nos vero in casu, in quo Nicolaus fuit rebannitus, sed bannitus à banno de iustitia: & ideo ex diuersis nō dicitur illatio, c. per venerabilem, qui filij sunt legiti. l. impulantem §. sacra. vers. sed hæc diffinitio. & de re obl. cum simili iunctis prædictis. ¶ Non obstat etiam sententia Reuerendiss. do. q̄ sorores Nicolai in ciuitate, qm̄ responderetur, illas non fuisse ciuitatis, nec principaliter nō agebatur de earum interesse in interesse ciuitatis, & reipublice arg. d. l. nō nocet. ff. de decret. ab ord. faciend. & ideo ipse formari non debuerunt per ea, quæ in simili voluit bannire ceteri sequuntur, in l. iubemus in j. col. Cal. ff. est bonus tex. in l. j. §. denotari ff. de iur. iur. ¶ Tercia & si ipse fuisset ciuitas, nihil tamen potest opponere contra sententiam, & processum Reuerendiss. do. Legati ad impedimētum, q̄ Nicolaus potest rebannire, & restituēdo, cum Petrus pater dicti fororū, & Nicolai mādauerit, & voluerit ipsū Nicolaū esse restituēdum, & ipso restituto esse hæres suū, exclusis dictis fororibus: ergo forores nō debuerunt citari arg. eorū q̄ habentur per doct. post Bar. per Angel. l. de Imol. & Alex. in l. de vno opo. q̄ iudic. & per Alex. in cons. 155. in v. l. & per Bal. nam ita. ff. de adoptio. & in rub. de succed. cōstitut. nē. Et hæc sufficiant quoad tertiam oppositiōem, ut faciunt dictæ sorores contra do. Franciscum Reuerendiss. Nicolai, in qua maior difficultas consistit, q̄ oppositur principaliter pro parte dictarum sororū, q̄ ex quo ipse fuerunt heredes instituti in bono Petro patri sui, & dicti Nicolai licitum, & iustum ipsi fuit ingredi possessionem bonorum dicti Petri, & illa tenere, & possidere arg. d. l. cum bono prin. ff. de acquir. posses. & in d. l. si. C. de eccl. iust. ab tollen. cum simili lib. q̄ fuerunt supra allegata: tunc rē dicta domine Franciscæ: Sed responderi potest primo, q̄ ipse sorores nunquam fuerunt in possessione bonorum dicti Petri, & maxime illorū, de quibus in præsentia agitur: sed ea bona post mortem Petri tunc per tenuerunt, & possederunt filij masculi dicti Petri, & vltimo loco solus Nicolaus illa tenuit, & possedit vsque ad ipsius obitū, & post mortem illius dicta bona Franciscæ heres instituta in testō dicti Nicolai, & de do fuisse probatū plenē per plures testes examinatos. ¶ Secundo respondeo, q̄ si ageretur tunc solus in immisione possessionis facienda occasione testamento dicti Petri, fortē sorores dicti Nicolai possederent, & allegare se fore immittendas in possessionem dictorum bonorum: Sed ex quo agitur principaliter de restitutiōe dicti Nicolai, & ante mortem dicti Nicolai dicta bona, vt probatum est, sequitur, q̄ do. Franciscæ heres instituta à Nicolao in suo testamento quoad possessionem dictorum bonorum: quia & si ea non deditur possessionem dictorum bonorum, tamen debet restitui illorum constituta, tamen debet restitui immitti, ex quo testator videlicet Nicolaus ea restituit omnes C. de edic. diu. Adri. tol. Si verō ipsa do. Franciscæ reperitur esse, seu fuisse in possessione illorū bonorum, in illa est cōfirmanda, & tuenda, per ea quæ

pōr prohiberi expresse, vt volunt doct. vt refert, & sequit Ale. in l. marcellus in prin. ff. ad trebell. cū simili vel forte possit dici, q̄ ī casu nostro Nicolaus, & Antonius nō fuerūt vocati per fideicommissum, sed directo, secundum q̄ habetur in d. l. in tempus ff. de hę redib. inf. & vt plures teneuerūt in d. l. hęditas ex die ff. eo. tit. super quibus aliter nō insisto, quia si verū ē, prout arbitror verisimile est, q̄ Nicolaus, & Antonius fuerint rebāti, & ā banno legitime absoluti, vt plenē demonstratum est, nō est opus multū insistere super alijs, cū ab hoc tota difficultas depēdat: Et ex his constat de bono iure dici dominā Frācisca hędis institutā in testamento Nicolai. Laus Deo.

S U M M A R I V M.

- 1 Testamētū, ex quo heres scrip^o petit se mitti i possessionē ex re-
medio l. fin. C. de edic. diūi adr. toll. nūm cū^o scriptū esse debeat.
- 2 Testamentū in uno loco secundū sollemnitatē illius loci confectū
quādo habeat effectū quoad bona in alio loco sita, & qñ non.
- 3 Testator debet a notario, vel saltē a testib⁹ cognosci, & de hoc ē i
iurifromēo testamētū fides faciēda, alioquin illi non credere.
- 4 Testes quomodo in instrumento describi debeant ad hoc, vt in
instrumentum habeat effectū, diūi adr. toll. qñ, credatur.
- 5 In remedio l. fin. C. de edic. diūi adr. toll. qñ, & quot sint neces-
saria, vt heres scriptus illo agens obineat;
- 6 Et in eo quis fit legitimus contradicōr ad impediendam cog-
nitōnem, & missiōem in possessionē.
- 7 Titulus validus habitus a defuncto, vel hārede in remedio d. l. f.
i, quomodo accipitur, & consideretur, vt ex eo quis fit legiti-
mus contradicōr ad impediendam missiōem in possessionē.
- 8 Diuisio iter emphyteotica facta qdō ius emphyteoticū, seu iusfri-
tus, & cōsequēter ius accrescētū iter eo tollat, & quādo nō.
- 9 Emphyteosis stipulata pro se, filiis, nepotibus, & descendētib⁹
masculis ad eos solum etiā non hāredes tranfit.
- 10 Et in ea cūm frater nepos ex fratre non succedit fratri absque li-
beris pr defuncto, & quando secus nūm. 13.
- 11 Fratri quando alter frater folus, exclusi nepotibus ex alio fra-
tre succedat, & quando nepotes cum illo.
- 12 Emphyteosis stipulata pro se, filiis, nepotibus, & descendētib⁹
dicitur ordine successu stipulata, & quomodo.
- 13 Ordo graduum in bonis emphyteoticis, & in alijs quando serue-
tur, & quando ordo legis.
- 14 Concessio in emphyteosim de re ecclesie sine decreto superioris,
& sollemnitate facta est nulla.
- Idem, si concessio decreto sub vna forma concessio in emphyteo-
sim postea sub alia forma facta esset.
- 15 In possessorijs titulus etiā coloratus suffragatur.
- 16 Inneficiūa posterior sub alia forma, alijsq³ qualitatis facta
dicitur penitus noua, nec secundum priores est regulanda.
- 17 Emphyteosis concessio de re ecclesiastica solita sic concedi potest
absque decreto, & sollemnitate fieri.
- 18 Possessoris conditio melior.
- 19 Exceptio, vestra non interest, est legitima.
- 20 Emphyteosis cōtra ē^o quod ius tributū illis, p qbus fuit stipulata.

EPITOME.

H A E R E S scriptus in testamento agens remedio. l. f. C. de edic. diu. adr. tol. vt obtineat, & ex illo in possessionem bonorum defuncti, de cuius successione agitur, immitatur, quæ, & quot requirantur.

Et q̄ i eo dīctor legitim⁹ sit, titulūq; validū ad im
pediēdā mīssionē in possessionē a defuncto, vel hāre
de habeat ille, qui sub iusticia illorum bonorū, de
quorum succēssione tractatur, a defuncto, vel hāre
de recepta est comprehensus, hic ostenditur.

CONSILIVM LV.

N causa illorum de Beuilaquis, qui petūt
se immitti in possessionem bonorum, quę
tempore mortis comes Hannibal posside
bat, vt & tanquam hæredes scripti in testa
mento

